

Турли муносабатларга оид зикрлар (давоми)

Image not found or type unknown

20:01 / 26.12.2018 3880

Қуёш чиққанидан сўнг шуруқ намози ўқилса, жуда яхши бўлади.

Уйга етиб борганда кираётиб, ушбу ҳадисдаги дуони ўқийди.

هِيَ لَعْلَلِ يَلِصَّ هَلَلُ لُؤْسِ رَلِاقٍ: لَاقُ هُنَّ عُلَلِ يَضْرِي رَغْشَ أَلِ كَلَامِ يَبْأَنَّ ع
جَحْمًا لَزِيحًا وَجَلَّوْمًا لَزِيحًا كَلَّ أَسَاءَ يِّنِ إِيْمُهُ لَلِ: لُقَيْلَفُ هَتَيْبُ لُجَّ رَلِ جَلَّوْ أَدَا: مَلَسُو
يَلَعُ مَلَسُيْلُ مُمْثُ، أَنْ لَكُوتَ أَنْ بَرَّ هَلَلِ يَلَعُ وَ، أَنْ جَرَّ هَلَلِ مَسَبُ وَ، أَنْ جَلَّوْ هَلَلِ مَسَبُ
دُوَادُ وَبَأْ هَاوَرُ. «هَلْ هَا»

Абу Молик Ашъарий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Киши уйга кирганда «Аллоҳумма! Инни ас-алука хой-рол мавлажи ва хойрол махрожи. Бисмиллаҳи валажнаа ва бисмиллаҳи

хорожнаа ва ʔалаллооҗи роббинаа таваккалнаа», десин. Сўнгра аҳлига салом берсин», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Албатта, мен Сендан яхши кириш ва яхши чиқишни сўрайман. Аллоҳнинг исми ила кирдик. Аллоҳнинг исми ила чикдик. Роббимиз Аллоҳга таваккул қилдик».

Таомни еб бўлгандан сўнг Аллоҳ таолога ҳамд айтиб, дуо қила-ди.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

«Сунан» соҳибларининг ривоятида:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон ўз таомларидан фориғ бўлсалар, «Алҳамду лиллааҳиллазии аʔаманаа ва сақоонаа ва жаʔаланаа муслимийн», дер эдилар», дейилган.

Дуонинг маъноси: «Бизни таомлантирган, сероблантирган ва мусулмон қилган Аллоҳга ҳамд бўлсин».

Кийимни кийишда «бисмиллаҳ» айтилади ва қуйидаги дуо ўқилади.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

Саҳл ибн Муъоз ибн Анасдан, у киши ўз отаси розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким кийим кийганидан кейин «Алҳамду лиллааҳиллазии касаании ҳаазас-савба ва розақониийи мин ғойри ҳавлин мин-нии ва лаа қувватин», деса, унинг аввалгию, кейинги гуноҳлари мағфират қилинур», дедилар».

Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

Дуонинг маъноси: «Менга ушбу кийимни кийдирган ва менинг куч-қувватимсиз уни менга ризқ қилиб берган Аллоҳга ҳамд бўлсин».

Мурид уловга минганда қуйидаги ҳадисда келган дуони ўқийди.

اِذَا نَاكَ مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لِي لَصَدَّ لِي لَوْ سَرَّ نَأْمُهُ نَعُ لَلَّ يَضَرَّرْمُعَنْ بَانَ ع
لَهُ كُنَّا وَمَاهَذَا لَنَا سَخَّرَ الَّذِي سُبْحَانَ : لَأَقُ مُمْثَاتِ رَّبِّكَ رَفَسَ يَلِ إِجْرَاحِ وَرِي عِبَ يَلَعِ يَوْتِ سَا

أَمَلَمَ عِلْمَ لَانَمَوْ يَوْقَاتِ لَأَوْ رُبُّ لَأَادَهُ أَنْ رَفَسَ يَفَكُلْ أَسَنَ أَنْ إِيْمُهُ لَلَّ ، لَمُتَلَبُّونَ رَبَّنَا إِلَى وَإِنَّا مُتَّقِرِينَ
يَفُ بَحْ أَصْلَ لَانْتَأْمُهُ لَلَّ ، هَدُّعُ بَأَنْ عَ وَطَاو ، آدَهُ أَنْ رَفَسَ أَنْ يَلَعِ نَّوَهُ مُهُ لَلَّ ، يَضَرَّتْ
عَبَّ أَكْ وَرَفَسَ لَأَأَثَّ عَوْ نَمَكِبُ ذُوْعُ أَيْ نَ إِيْمُهُ لَلَّ ، لَهْ أَلِ يَفُ عَفِي لَخُ لَأَوْ رَفَسَ لَلَّ
يِرَاحُ بَلَّ لَأَلِ إِسْمَخُ لَأَهْ أَوْ . «لَهْ أَلِ لَأَوْ لَأَمَلِ يَفَبَلَقُ نَمُ لَأَوْ سَوَ ، رَطْنَمَلِ

Ибн Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоху алайҳи васаллам сафарга чиқиб, туяларига минганларида уч марта такбир айтар ва:

«Субҳааналлазии саххоро ланаа ҳааза, ва маа куннаа лаҳуу муқринийн ва иннаа илаа Роббинаа ламунқолибуун. Аллоҳумма! Иннаа нас-алука фии сафаринаа ҳааза ал-бирро ват-тақва ва минал ъамали маа тардо. Аллоҳумма! Ҳаввин ъалайнаа сафаронаа ҳааза ватви ъаннаа буъдаху. Аллоҳумма! Антас-сооҳибу фис-сафар вал холийфату фил-аҳл. Аллоҳумма! Иннии аъузуу бика мин ваъсаа-ис-сафари ва каабатил манзори ва сууил мунқалаби фил-мали вал-аҳли», дер эдилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Дуонинг маъноси: «Бизга буни бўйсундирган Зот покдир. Биз бунга қодир эмас эдик. Ва албатта, биз Роббимизга қайтувчилардирмиз. Аллоҳим! Биз Сендан бу сафаримизда яхшилик ва тақвони, Ўзинг рози бўладиган амалларни сўраймиз. Аллоҳим! Ўзинг бизга бу сафаримизни осон қилгин. Унинг узоғини яқин қилгин. Аллоҳим! Сенинг Ўзинг сафардаги соҳибсан. Аҳли аёлдаги халифасан. Аллоҳим! Мен Сендан сафар қийинчиликларидан, турли ёмонликлардан, мол-мулк ва аҳли аёлнинг ёмонликка юз тутишидан паноҳ сўрайман».

Йўлда кетаётиб, йўл ҳодисасини ёки шунга ўхшаш бошқа бирор мусибатга учраган одамни кўрса, қуйидаги ҳадисда келган дуони ўқийди.

يَأْرُومَ : لَأَقُ مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لِي لَصَدَّ لِي لَوْ سَرَّ نَأْمُهُ نَعُ لَلَّ يَضَرَّرْمُعَنْ بَانَ ع
رِي تَكِ يَلَعِ يَنْ لَضَفَ وَبَكَ كَأَلِ تَبَا أَمَمِ يَنْ أَعِ يَدَّلِ لَدَمَخُ لَأَلِ : لَأَقُ فِ يَلَتِ بُم
يِ ذِمَّرْتِ لَأَهْ أَوْ . «أَلِ بَلَّ لَكُلْ دُ هَبْ صُيْ مَل ، أَلِ يَضَفَتِ قَلَخُ نَمَم

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«Ким балога учраган кишини кўрганда «Алҳамду лилла-аҳиллази
ъаафаани миммаа ибталаака биҳии ва фаддолани ъалаа касиirin
мимман холақо тафзиилан», деса, унга ўша бало етмайди»,
дедилар».**

Термизий ривоят қилган.

Дуонинг маъноси: «Сени мубтало қилган нарсасидан менга офият берган
ва мени Ўзи халқ қилганларнинг кўпчилигидан афзал қилган Аллоҳга ҳамд
бўлсин».

(давоми бор)

“Нақшбандия: вазифалар, зикрлар” китобидан